

ΔΡΑΜΑΤΙΚΑ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΑΙ ΗΜΕΡΑΙ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ - ΤΟ ΑΙΜΑΤΗΡΟ ΘΕΡΟΣ ΤΟΥ 1887 - Η ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΤΗΣ ΛΑΙΜΗΤΟΜΟΥ

ΙΕ'.
ΕΤΑ λίγα λεπτά οι χωροφύλακες έπιασαν και μετέφεραν τον Δικαιοπόουλο στο βαλθόρι. Τώρα παιά ό- μως δέν του είχαν καινούιά έπι- στωσίγη και τον δέσανε με τις τριχίεσ πούχαν μαζί τους χειροπό- δαρα, έτσι πού νά μών μπορέη ού- τε νά σαλέψη καν!...

"Έτσι δεμένον τον εζοτήσαν σ' όλο τό διάστημα του ταξείδιου. Του λύνανε τό ένα του χέρι μο- νάγα νά τρώη και νά εκτελή όλες τις άλλεσ ανάγκεσ του.

Είχαν τρομάξει τόσο οι χωρο- φύλακεσ με την άποπείρα της ά- ποδράσεωσ του Δικαιοπούουλου, ώ- στε δέν τον λύσανε ούτε όταν τό βαλθόρι έφτασε στο λιμάνι πού έ- πρόκειτο νά τον άποβιάσουν.

- Πώς θά τον βγάλετε έξω; τούσ ρώτησε περιεργούσ ό πλοίαρχου.
- Με τό βίντζι! άπάντησαν οι συνοδεί τού καταδικου.
- Με τό βίντζι;
- Με τό βίντζι βέβαια. Σάν... μπαούλο!

Κι' έτσι έγινε πράγματι. Γατζώσανε τον κατάδικο στο βίντζι, δε- μένον χειροπόδαρα, τον βγάλανε έξω, τον φόρτωσαν σ' έν' αμάξι και τον μετέφεραν στις φανακέσ. Και τότε μονάχα ήσύχασαν και ζάνανε τό σταυρό τουσ:

- Δόξα νάχη ό Θεού!... 'Από κακό μετέλα γλυτώσαμε...

Έρχόμαστε τώρα στα της κατατομή- σεωσ του Δικαιοπούουλου, ή όποια, όπως έ- γράψαμε, επρόκειτο νά γίνη στις Κα- λάμασ.

Στις 16 'Ιουνίου τό πρωί, πουν άόδια βγει ό ήλιου, ό Φρονηάρχουσ Παλαιου- διου διατάξε νά ειδοποιήσουν τον Δι- καιούπουλο στο κελλί του ν' άρχισή νά έ- τοιμάζεται, προκειμένου νά επιβιασθή τό άπόγευμα στη «Σαλαμινιά», πού ή- ταν άγνωροβλημένη στο λιμάνι, και νά μεταφερθή στις Καλάμασ, όπου θά έ-

με τό κεφάλι του στυμμένο και πίσω έ- ζοχάν η φροναρά της 'Αρχοντιάσ.

"Όταν έφθασαν έξω απ' τό σπίτι των Μπάροντι, ό 'Ιππόλυτουσ σήρωσε τό κε- φάλι του. Δέν είχε γελαστέ. Η Διάνα βρισκόταν σ' ένα παράθυρο. Καθούσ τον είδε έτσι πίσω απ' τον δήμο και με τό σχοιά περασμένο στο λαυό του, ή νέα δέν μπόρεσε νά κρατηθή πειά... Και χωρίσ νά συλλογιση άπολύτουσ τίποτε, βγήκε έξω, έτρεξε μπροστά στον δήμο και του φώναξε:

- Στάσου.

Και κατόπι, γυρίζοντας προύσ τον έπίτροπο της 'Αρχοντιάσ, έ- πρόσθεσε:

- Ένόσω έγώ ζώ, δέν μπορείε νά τον κρεμάσει, γιατί δέν του ά- ξίζει ό θάνατου. Δέν είναι κλέφτησ, ούτε μπήκε στο σπίτι μασ για νά κλέψη. Θά σάσ πώ έγώ γιατί μπήκε! Πρέπει νά μάθη όλη ή Φλωρεν- τία την αλήθεια κι' άσ γίνει ό,τι γίνει, άσ με πεσοκόψουν έπειτα κι' έμένα κι' εκείνον.

Με τό κεφάλι ψηλά, περήναρα, αλλά και με φωνή πού έτραιε απ' τη συγκίνηση, ή Διάνα ντέι Μπάροντι, εκεί, μπροστά στον έπίτροπο της 'Αρχοντιάσ, στον λαό πού είχε μαζετεί και στούσ συγγενείσ της πού έτρεξαν κοντά της, φανέρωσε όλη την αλήθεια, ότι δηλαδή ό 'Ιππό- λυτουσ ήταν σύζυγούσ της, ότι είχαν παντρευτεί μυστικά και ότι κάθε νύχτα ό νέουσ πήγαινε στο σπίτι της κι' έβρινε μαζί της.

Μόλισ άκουσε την αποκάλυψη αυτή, όλοσ ό λαόσ άρχισε νά φωνά- ζη: «Χάρι, χάρι. 'Ασ ζήσουνε ευτυχισμένοσ!».

Τότε κι' ό έπίτροπουσ της 'Αρχοντιάσ διατάξε νά σταματήση ή τρα- γική πορεία προύσ τον θάνατο και ώδήγησε και τουσ δύο νέουσ στον Διμαρχου, όπου εκλήθη νά συνεδριάση ή 'Αρχοντιά. 'Ο Διμαρχουσ έ- στείλε κι' έφώναξε τον πατέρα της Διάνασ και τον πατέρα του 'Ιππό- λυτου και τουσ ρώτησε άν δέχονται νά μείνουν τά παιδιά τουσ παν- τρευμένα. Τότε οι δύο γονείσ κυταχθήκαν για μία στιγμή κι' έδω- σαν ό ένασ τό χέρι του στον άλλον, σφίγγοντάσ τα θεμαά. "Επειτα πληρώσαν τουσ δύο νέουσ, έπιασαν τά χέρια τουσ και τά ένώσανε.

'Από τότε τελείωσε τό προαιώνιο μίσου των δύο οικογενειών, πού τις είχε ένώσει τώρα ή φλογερή κι' άποφασιστική αγάπη του 'Ιππόλυ- του και της Διάνασ.

γίνετο ή εκτέλεσισ του.

"Ένασ ύπαξιωματικόσ κι' ένασ δεσμοφύλακασ μπήκαν στο σκοτεινό κελλί του καταδικου και του άνηγγειλαν ότι επρόκειτο νά ζάνη τό τε- λευταίο της ζωής του ταξείδι.

'Ο Δικαιοπούουλοσ άκουσε τη θλιβερή είδηση, χωρίσ νά παραχτή κα- θόλου. Τη στιγμή αυτή καθόταν κοντά στο φεγγίτη του κελλιου και διάβαζε ένα βιβλίο με τον τίτλο «Οί 'Ηρωεσ της 'Ελλάδοσ», περι- γράφον την ζωή και την ήρωική δράση των άγωνιστών του 1821. Σή- ζωε τό κεφάλι του, ζήτηζε τον ύπαξιωματικό και τον δεσμοφύλακα και τουσ άποζώδηξε:

- Καλά... Θά έτοιμαστώ...

Κατόπι ξαναβηθήστηκε στο διάβαμα.

"Έξαφνα, ύστερα από λίγα λεπτά, παρήτησε πλάι του τό βιβλίο και γυρίζοντας στον δεσμοφύλακα του είπε:

- Ξέρεισ τί γράφει αυτό εδώ τό κιτάπι;

- Τι γράφει;

- Νά, για τουσ ήρωεσ του 21 γράφει. 'Όλοι τουσ σχεδόν πήγαν σκοτωμένοσ. 'Έτσι θά πάω κι' εγώ...

- Μά αυτοί ήσαν μάρτυρεσ, του είπε ό δεσμοφύλακασ.

- Κι' εγώ τί είμαι;

- Αυτοί σκοτώθηκαν για την πίστι, τη θρησκεία, την πατρίδα...

- Τό ξέρω... 'Άλλοι σκοτώνονται για την πίστι κι' άλλοι για την πατρίδα. Μά κι' εγώ δέν έγκληματήσα από ευχαρίστηση ή από παράδει. Για μία ιδέα έγκληματήσα. Οί Παπαδογκρωναί με κατά- τρεχαν, δέν μπορούσα νά ύποφέρω τη δουλεία τουσ και τουσ έδουλα μαχαίρι. 'Αν ήσαν στην πατρίδα μου Τοφροκι, θά σκότωνό τονσ.

Στις 11 π.μ. οι δεσμοφύλακεσ έμπήκαν στο κελλί του Δικαιοπούουλου και τον έδεσαν με άλυσίδεσ, προκειμένου νά μεταφερθή έπι της «Σαλαμινιάσ».

Στο ίδιο κελλί εζοχαιτό και ό πειρα- τής Κοντογιώργουσ, καταδικασμένοσ επίσηωσ σέ θάνατο. Ηροκειμένου νά μεταφερθή και αυτόσ διά της «Σαλαμινιάσ» και νά ύπεστη την ίδια τύχη με τον Δικαιοπούουλο, τον δένον μαζί με τον συγκατάδικό του.

Οί δύο κακούφρουσ γελούν κι' άστείνον- ται κατά τό διάστημα της δεσμεύσεωσ τουσ.

Προκειμένου νά τουσ παραλάβη άμέσωσ έναλοσ δύναμησ στρατιωτών και νά τουσ κατεβάση στο λιμάνι, οι δύο μελλοθάνα- τοι κακούφρουοι άποχαρύνον τουσ συγκατά- δικουσ τουσ.

- Γειά σασ, παιδιά!... τουσ φρονά- ζουν. Καλή άντάμωσι, βοε, στον άλλον κόσμο... Νάχετε όμοιούα κι' αγάπη με- ταξύ σασ...

'Αμέσωσ κατόπι ξεκινούν για την πόλι. Τό Ναύπλιο, κάτω απ' τό Παλαιήδι, βρά- ζεται στο πόδι.

Οί δρόμοι, απ' τουσ όποίουσ θά περά- σουν οι μελλοθάνατοι κακούφρουοι, μαυρολο- γάνε απ' την πολιορκεία.

Στη θέα του λαϊκού αυτού συναγεμώ, ό Κοντογιώργουσ χλο- μάξει.

'Ο Δικαιοπούουλοσ όμως είναι άτάραχοσ.

Οί κατάδικοι επιβιάζονται, τέλος, στη «Σαλαμινιά» και σέ λίγο τό άτιμόπλοιο άποπλέει για την Καλαμάτα.

***

Και τώρα έρχόμαστε στον έπίλογο της τραγικής αυτήσ ιστορίασ. 'Ολόκληρη ή Καλαμάτα βρισκόταν στο πόδι την ήμερα της εκεί άφίξεωσ των καταδικουσ.

"Όλοι ήθελαν νά τουσ δούν.

"Ηθελαν, προπάντων, νά δούνε τον φοβερό και τρομερό Δικαιο- πουλο.

'Ο Δικαιοπούουλοσ τό ήξερε αυτό, τό έμάντηψε και πέρασε μέσα από τό πλθουσ λεγοιστόσ και κουνιστόσ, σαν νά πήγαινε σέ γάμο.

Γιατί όχι; Την εποχή αυτή ή χαλλιαχαιρία και ή απανθρωπεία, ό ή- ροισμόσ και τό έγκλημα ήσαν πράγματα μετεροδεμένα κι' αλληλέν- δετα...

'Η εκτέλεσισ των κακούφρουου θά γίνεταν τά ξημερώματα της έ- πομένησ. Με τη «Σαλαμινιά» είχαν μεταφερθή στις Καλάμασ και τά διάφορα έξαορήματα της λαμητήμου. 'Επίσηωσ, πλην των καταδικου και της συνοδείασ τουσ, επέβαιναν του άτιμόπλοίου και οι δύο γνωστοί μασ πλέον δήμοι 'Αμοιραδάησ και Τελώνησ.

'Η συναρομολόγησι των έξαορημάτου της λαμητήμου στον τόπο της εκτελέσεωσ, έγινε τη νύχτα.

"Όλη ή Καλαμάτα άγρότηνε τη νύχτα αυτή. 'Αγρότηνε όμως δέν θά πη τίποτα.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: 'Η συνέχεια.

